

עת"א 41194/10-ע ח נגד שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-lod בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 41194-10-17 ח(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זמןונם ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
עוותר ע.ח (אסיר)

נגד
משיבים
1. שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זמןונם
2. מדינת ישראל

פסק דין

1. שתי עדויות שהודיעו בהן אוחד.

עת"א 41171-10-17 - עניינה החזרת הטיפול הפסיכולוגי לעוטרת.

עת"א 41194-10-17 - במסגרת מלון העוטר ננגד החלטת המשיב להדיחו מהקבוצה
הטיפולית הייעודית לערביINI מין ולהעבירו מכלא מעשייו לכלא רימונים.

2. במהלך הדיון הודיע ב"כ המשיב כי העוטר קיבל את מבוקשו ב-עת"א 41171-10-17-
לפיכך, הוריתי ב-18.3.21 על מחיקת העתירה.

3. ההחלטה נושא פסק דין זה מתיחסת ל-עת"א 41194-10-17.

4. העוטר נידון למאסר של 13 שנים בגין הרשעתו בעבירות מין.

הutowר נושא מאסרו מיוני 2007. תום מאסרו יוני 2020.

מסוג בקטגוריה א'(אלמ"ב, וג"ע).

עובד להגשת העתירה שהוא העוטר בכלל מעשייו ושולב בקבוצה "יעודית לערביINI מין".
ב-17.10.17 הודה העוטר מהטיפול הייעודי וב-3.10.17 הועבר העוטר לכלא רימונים.

עמוד 1

.5

העוטר טוען בעטירה כי ב-17.10.2 נלקח לו עדת הדחה בבית הסוהר מעשו ומסר

לו שהתקבל מידע בעניינו לפי ציר כתובת גרפיי בחדר השירותים של החינוך

ומידע נוסף לפיו הוא עומד מאחורי מכותבים אונימיים שנשלחו לצוות.

העוטר טוען כי ביום לmachrat הועבר לכלא רימוניים מבלי שניתנה לו הזכות להגן על

עצמו כנגד הטענות שנטענו כלפיו.

נטען, כי בעקבות כך הופסק לו הטיפול הייעודי וביכולת שלו לזכות בשחרור

מוקדם. הוא עוטר להחזירתו לכלא מעשו ולהחזירתו לטיפול הייעודי.

.6

המשיב מנגד לקבלת העtier על שני חלקיה וסומר התנגדותו על החלטת ועדת העברות

מחוזית מיום 17.10.2, במסגרת הוחלט להעביר את העוטר לכלא רימוניים, זאת

לאחר שהתקבל בעניינו מידע מודיעיני בדבר התנהגות שלילית ומאיימת באגף ולאחר

שהוחד במסגרת ועדת חריגים מהקבוצה הייעודית.(החלטה מיום 17.9.4)

.7

לכתב התשובה צורפו עדמת ר/ת טיפול של כלא מעשו (יום 17.12.14), דוח

סוציאלי (יום 17.12.24), התייחסות של ד"ר אפטין (פסיכולוג שיקומי מומחה

של שב"ס) וחוו"ד של משטרת ישראל.

.8

בדיוון בפניי טען ב"כ העוטר כי המסקנה של המשיב המטילה את האחוריות לאירוע

על העוטר היא מסקנה מוטעית. לפיכך, ביקש בזמן את קצין המודיעין שיסבירalo

פעולות ננקטו כדי לאמת או להפריך את המידע שהתקבל ותיבדק אמינותו של מוסר

הידעיה. ב"כ העוטר טען, כי מכלל המסמכים שהועברו לו, ההתרשםות מהעוטר,

במהלך הטיפול, הייתה כלל חיובית והוא הודה לאחר שהשתתף בטיפול במשך כשבה.

עוד נטען, כי גם על פי המשיב, העוטר לא עשה את הגרפיי אלא אסיר אחר שמסר שהעוטר שלח אותו.

- .9. ב"כ המשיב הדגיש בטיעונו כי המונע להחזרתו של העותר לכלא מעשיהו ולהמשך טיפול היא לא רק בהיבט המודיעני. קיימת מניעה, גם בהיבט הטיפולי, לאור כלל החומרה שהתקבלו בעניינו, להויתו בקבוצה הטיפולית. ב"כ העותר הפנה לחווות הדעת של גורמי הטיפול בהסכמה הוצגו לעוני פרטיה המידע החסוי. כמו כן הוצג פרטיכל וועדת ההדחה מתאריך 2.10.17. חוות הדעת נמסרה לב"כ העותר.
- .10. עמדת חוות הטיפולי במהלך הדיון בוועדת ההדחה מדברת בעד עצמה. האירועים האחרונים שנקשרו בשמו של העותר (הפרות סודיות מהקבוצה הייעודית והמחותבים האNONIMIIM בעלו, תוכן בוטה ומאים כלפי אנשי הסגל) חיובו בדיקה מודיעינית בעניינו.
- לאור הרישום בפרטיכל "בימים האחרונים התקבל מידע מודיעיני כי האסיר ע **הוא האחראי למחותבים האNONIMIIM (ככל הנראה גם לכיתוב על הקיר במרכז החינוך)**" החלטתי לזמן את קצין המודיעין להם"ש.
- .11. בישיבה ביום 14.3.18 שמעתי בدلತים סגורות את עדותו של קצין המודיעין א.פ. (העדות נרשמה בפרטיכל נפרד והוכנסה לכסתה בהם"ש).
- משמעותם ברורים לא ניתן לחשוף את פרטי העדות. קצין המודיעין הביא לידיתי, הפעולות שביצע לבדיקת המידע ורמת מהימנותו של מוסר המידע. מהימנות גבוהה.
- .12. **דיון והכרעה**
- כידוע, תפקידו של בהם"ש הדיון בעתרת אסיר אינו להחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו ולכנל לו להתערב בהחלטות המשיב, אלא במקרים חריגים בהם נחזה כי נפל פגם בשיקול הדעת המנהלי, כחוסר תום לב, שירות, התעלמות משיקולים ראויים, או התבססות על שיקולים לא רלוונטיים, שיש בהם כדי להצביע על חריגה קיצונית

ממתקם הסבירות.

לאחר ששמעתי את עדותו של קצין המודיעין, התרשםתי כי החלטת גורמי המשיב לגבי מעורבותו לכארה של העוטר בהפרת הסודיות של הקבוצה הייעודית ושליחת המכתבם האנונימיים לאנשי הסגל מבוססת על בדיקה מודיעינית מקצועית. מסקנת גורמי הטיפול, כי לא ניתן מבחינה טיפולית, להשairoו בקבוצה הייעודית היא עמדה מקצועית ואין מקום להתרבויות בהמ"ש. על פי גורמי הטיפול מדובר בעבירות ממשמעת חמורה והפרת חוזה טיפול באופן בוטה ופוגעני. ההחלטה להעביר את העוטר לכלא רימונים אינה מנוטקת מההחלטה הנ"ל ומובוססת על מידע מודיעיני. ההשלכות לגבי המשך הטיפול, אין בהן כדי לשנות את נקודת האיזון. אוסיף למללה מן הצורך, כי ההחלטה לגבי מקום שיבוצם של אסירים היא בשיקול הדעת המנהלי-ארגוני של שירות בתי הסוהר, ועל דרך הכלל, בהמ"ש לא יתרраб בעניינים מסווג זה.

סיכוםו של דבר, מצאת ההחלטה הרשות סבירה .

העתירה נדחית.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.